

радостна и смѣшлива,
Виждь ѿж какъ ся закрыва,
каты дѣва срамнжлива
И чтомъ каты ны поглядне,
пакъ въ облаци-ты влѣзне.
Слушай, либе, листа-та,
какъ по дръвичята-та,
Отъ радость гласъ издавать,
и назе ослаждавать,
Какъ си шумтѣть обратно,
и си шѣпнѣть отраднo,
Виждь гы какъ ся милувать,
виждь ги какъ ся цѣлувать.
Виждь какъ славійчята-та
лежѣть си по стебла-та,
Всяко си при другаря,
и си го разговаря,
Като му сладко пѣе,
доклѣ слѣнце изгрѣе.
Вѣтрець виждь, либе, хладѣкъ,
благоуханъ и сладѣкъ,
Който каты птичя пѣжно,
надъ насъ колко прилѣжно,
Въздушны крылца трѣси,
и съ росицѣ ны рѣси.
„ — Кажы ми, молѣ ты ся,
— ты отговори ми си —
„ Таа чюдна джбрава,
и природна направа,